Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостван на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Рада державна. — Російско-турецке непорозуміне. — Подорож цісаря Вільгельма.

Комісия для справ урядничих розпочала наради над звітами референтів в справі переговорів проваджених з правительством дотично службової прагматики. Президент міністрів ґр. Штіркг ствердив, що хоч нині істнують ще ріжниці що до ряду важних точок, то однак наступило зближене в богатьох постановах і материяльних і прагматично-службових. Особливо під взглядом материяльним правительство дало доказ далеко ідучих уступок. Ті концесиї переходять суму 3 міліонів в порівнаню з сумою первістно пропонованою.

Правительство згодило ся на ті поправки лише в тім заложеню, що комісия в своїх внесках не посуне ся дальше що до уступств материяльних, бо в противнім випадку доконане цілої законодатної праці було би зі взглядів фінансових спинене.

Президент міністрів зазначує становиско правительства і підчеркує, що проект мусить вийти з нарад комісиї в тій формі, аби міг дістати апробату всіх законодатних чинників. З другого боку мусить ся отворити нові жерела доходів на покрите потреб випливаючих з того закона. Міністер висловив іменем правительства надію, що справа так важна лежить правительству на серци і що дійде до полагодженя дорогою порозуміня правительства з парляментом.

В дискусиї забрав голос п. Матакевич, інтерпелюючи правительство чи 1) пороблені підчас переговорів з правительством уступки натури формальної і материяльної, пороблено без застережень чи під услівем, що инші постанови будуть приняті в тій формі, яку предложило правительство, 2) чи заяву президента треба уважати за остатне слово правительства і 3) з яких жерел буде покрите більше запотребоване, спричинене службовою прагматикою.

Президент міністрів забрав ще раз слово в дискусиї і заявив, що правительство поробило концесиї лише в тій надії, що закон взагалі прийде до цїли. Поза границю фінансових уступств, предложених в дорозї компромісовій, правительство ніяк не може поступити зі взгляду на фінанси краю. Означене яких-будь жерел доходів, якими ті специяльні видатки мали би бути покриті, не відповідає цілій теориї буджетовій. Запотребоване, яке виходить з закона, війде в діл видатків держави, тому отже доходи мусять бути скріплені тим більше, що тут розходить ся о видаток сталий в ординариї який мусить бути покритий зі звичайних доходів. На тім наради перервано.

Предкладаючи начерк закона про знесене числової льотериї і заведене клясової, заявив мін. Залеский, що сей закон предкладає палата з уповаженя Цісаря. (Живі оплески). Приводе історию числової лютериї, яка сягає половини 18 століття. Вже з кінцем 18 в. признали рішаючі круги, що ся льотерия не впливає хосенно на розвій господарскої сили населеня. В половині 19 в. видимо перші проби знесеня числової льотериї. Також посольска палата домагала ся сего безнастанно. Правительство не могло зречи ся сего доходу з огляду на загальний стан державних фінансів. Однак в резолюциї з дня 26 червня 1908 р. палата послів вказала правительству властиву дорогу. Резолюция та звучить: „Взиває ся правительство, щоби почавши від 1909 р., зносило що року десяту часть нинїшних колектур, так, щоби по 10 лїтах числова льотерия устала. Рівночасно поручає ся правительству, щоби в відповідній хвили старало ся завести льотерию клясову“. На сю дорогу правительство хоче нині вступити. Резолюция підчеркує два моменти: потребу заступленя числової льотериї иншим жерелом доходів та потребу постепенного лише знесеня числової льотериї, яка на жаль єствує вже 160 літ і не можна єї знести в однім дни.

Се також має на цїли нинішне предложене. Числова льотерия має бути в міру поста...

---

18)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хіні або Кітаю.

Після Цобельшица, Ґессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

З вершка мурів не робить Пекін так відражаючого враженя, як тоді, коли чоловік зважить ся ходити по улицях повних болота і сьміття. Здалека менше видко і чути і чоловік дасть ся легко затуманити зеленими вершками дерев, довкола котрих літають цілі стада круків. На східнім мурі видко ще фундаменти астрономічної обсерваториї, з котрої всїлякі вельми цінні предмети позабирано до Берлина. Під колишньою обсерваториєю від поля знаходить ся хінська площа муштри. Она єсть на 300 метрів довга а на 200 метрів широка, ціла асфальтована, а на ній єсть богато маленьких павільоників з дашками, в котрих сидять офіцири і допильновують муштри.

Коло одної брами, подібно як коло брами Ґата-Мин знаходить ся знов рампа і по ній сходимо вже на долину, знов до манджурского міста. При вузонькій бічній улици коло ул. Ґата-Мин знаходить ся фабрика, в котрій виробляють емалїовану посудину способом знаним під француским назвою „кльоасонне“(cloisonnet). Єсть то найперша і найстарша того рода фабрика в Пекіні.

Крізь звичайну браму входимо на мале подвіре, на котрім стоїть середно велика буда, що представляє цілу фабрику разом з маґазином, в котрім знаходять ся вже готові, вироблені предмети. Там застаємо при роботі яких 30 Хінців всїлякого віку. Одні вигладжують величезні мідяні вази і збанки в якімсь гризучім лузі або піском, другі накладають кліщиками і шильцями вузонькі мідяві пасочки і виробляють з них на посудинах всїлякі рисинки (арабески) і так виробляють кліточки або поля, на котрі має ся накладати емалія. На столичку коло Хінців, що роблять щось малесенькими ложочками та лїсочками стоїть богато мисочок з фарбами, а мисочки ті такі як ті, котрих ми уживаємо до тушу. На тих мисочках знаходить ся готова плинна емалія у всїляких відтїнях красок. Робітник набирає тої емалії, капає на поля або клїточки пороблені пасочками з міди на посудини і так вирабляє на ній всїлякі взірці. Накапавши так емалії, загладжує єї лїсочками.

Можна собі подумати, як то трудно не лиш дібрати всїлякі краски, але й так їх уложити тою емалією, щоби одна краска переходила як найделїкатнїйше в другу і так творила такі відтїни, як н. пр. робить маляр за помочию пенэля на образї. Я придивляв ся одному Хінцеви при тій роботі, як він червону і чорну краску сполучав з собою за помочию мішанини в такім місци, що виносило ледви кілька міліметрів і як він на так малесенькім поли зробив делїкатний перехід чорної краски в червону. Коли вже так накапав емалії і помішав єї, як треба, та вигладив, вкладав готову посудину до т. зв. золотої купелї у великім глинянім начиню, під котрим жаріло ся вугле, а в котрім знаходив ся термометр, бо ту купіль треба завсїгди удержати при одній і тій самій теплоті. До того ще треба було й електричної сили, котрої додавали два електричні звена. Хінець з гордостию показував мені посудину, коли вийняв єї з тої купелї, як красно она була позолочена і сьвітила ся так мов би справдешне золото.

Коли придивити ся як богато треба коло такої посудини наробити ся, якої зручности потреба до того, ба й артизму, то й нікому не буде дивно, що такі емальовані річи платять ся так дорого. За малу коробочку на папіроси кльоасонової роботи з ясноселеними взірцями треба заплатити на наші гроші кругло 66 корон. — Так само дуже старанно і докладно вирабляють Хінці також і всїлякі инші предмети свого домашного промислу. Кілько разів мав я нагоду придивити ся їх домашному промислови, то все мусів я набрати того переконаня, що хоч они все ще роблять поволи і на старий лад, то все-таки дуже солїдно і совістно.

нов того закона знесена, а рівночасно правительство має одержати уповажнене до заведеня клясової льотериї, а з хвилею, коли доходи сеї останної зможуть заступити доходи з льотериї числової, буде ся льотерия силою закона заборонена.

Міністер обмежує ся до тих слів, застерігаючи собі підчас нарад в парляменті над тою справою дати близші пояснення. Але вже нині при тім першім кроці, зміряючім до усуненя заведеня, яке зі становиска культури і етики є таке шкідне, просить міністер, щоби палата звернула на ту справу пильну увагу.

Палата приступила до дальшої войскової розправи, в якій забирали голос пп.: Біянкіні, Поґачнік (слов. люд.), Кльофач (ческ. нап. соц.), Ґуттенберґ (христ. сусп.) і Губер (христ. сусп.), після чого наради відложено.

Пос. Колесса в запиті до предсідателя звернув увагу, що в біжучій сесиї поставлено цілий ряд внесень з приводу управильненя плати учителів. Шкільна комісия ухвалила ужити всяких способів, щоби внесеня в справі управильненя плати по змозі скоро прийшли на дневний порядок палати. Бесідник питає отже предсідателя, чи при усталеню порядку нарад палати схоче посьвятити прихильну увагу справі учительських плат і зробити все конечне, щоби всї дотичні внесеня можливо скоро, по змозі ще перед сьвятами поставлено на дневний порядок і піддано І-ому взглядно II-ому читаню.

Містопредсідатель п. Романчук відповів, що при усталеню дневного порядку нарад на найблизший час піддасть ся домаганє посла Колесси під прихильну розвагу.

Die Zeit одержала від свого кореспондента з Берлина вість, що уступлене Чарикова з Константинополя викликало іменно поголоски о тім, що росийско-турецкі відносини погіршили ся. Чарикова уважано приятелем молодотурків. Єго наслідник в кождім случаю займе для Туреччини менше приязне становище. Головною точкою спору між Росиєю а Туреччною суть справи граничні над озером Урмія. Коли би італіяньска фльота хотіла переплисти Дарданелї, то Росия безусловно розпічне дуже поважні кроки против Туреччини.

Розпущена передвчера вість про відложене подорожи цісаря Вільгельма на остров Корфу показала ся — як звістно — неправдивою. Вчера одержав маршалківский цісарский уряд у Відни вість з Берлина, що цісар Вільгельм прибуде дня 23 о 11 годині перед полуднем до Відня, аби в переїзді на Полудне відвідати Цісаря Франц Йосифа.

Новинки.

Львів, 21 марта 1912.

— **Найдост. Архікн. Кароль Франц Йосиф** в дорозі до Коломиї прибув вчера о 3 год. по полудни з Вадовиць до Яворника. Приїзду єго дожидали староста Людв. Тржасковский, місцевий парох о. Йос. Беняс, рада громадска з війтом Грабовским на чолі, сторожа пожарна і великий здвиг народа. Староста Тржасковский представив Найд. Архікнязеви місцевого пароха і війта Грабовского, а відтак Найд. Архікнязь попращав зібраних і поїхав зі своєю шкадроною до визначених кватир. По розміщеню шкадрони в кватирах відїхав Найд. Архікнязь до віддаленого о 7 кільометрів від Яворника Іздебника, де перебуде аж до завтра, а завтра о год. 70 мін. 30 вибере ся зі своєю шкадроною з Явірника через Мисленицї в дальшу дорогу.

— **Перенесенє.** Президент гал. Дирекциї почт і телеґрафів переніс асистента почтового І. Бартезеля з Нового Санча до Львова.

— **Є.Е. ВПреосьв. Митрополит** граф Андрей Шептицкий виїхав на 10 днів до монастиря ОО. Василиян в Лаврові.

— **Президент** галицкої дирекциї почт і телеґрафів, Ришард Вопатерні виїхав в справах урядових до Відня. Управу дирекциї обняв віцепрезидент Артур Шіффнер.

— **З зелизниці.** Дирекция зелізниць державних подає до відомости: З причини, що оногдашний поїзд товаровий ч. 1797 вискочив із шин межи Тухлею а Сляском був вдержаний рух товаровий від 11 год. в ночи до вчера 12 год. в полудне. Рух особовий відбував ся без пересїданя. Від вчера полудня заведено знов загальний рух. При тій пригоді нїхто не потерпів нічого.

— **Стипендийні запомоги з Тов. „Просьвіта“.** На засїданю дня 19 марта с. р. уділив Гол. Виділ додатково стипендийні підмоги П. Белеви уч. VI кл. філії акад. гімн. у Львові в квоті 60 К і Ю. Юзьвякови, уч. II кл. гімн. в Самборі в квоті 80 К чим вичерпав усі підмоги зі стипендийних надвижок.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** Саля „Сокола“. Початок о 7·30 вечером.

В пятницю, 22 с. м. „Циганьска любов“, оперета в 3 діях Ф. Леґара.

В неділю, 24 с. м. пополудни „Наталка Полтавка“, народний образ зі співами в 3 діях І. Котляревского. — Вечером „Паливода“, фарса на 4 дії зі співами і танцями Карпенка Карого.

— **Був напад але не на листоноса,** як то ми подали вчера за другими газетами львівскими, лиш на чужу кишеню, а справа представляє ся, як слїдує: Болеслав Юліян двох імен Непокуй, злодій, літ 39, караний вже кілька разів, хотів оногди по полудни на площи Краківскій витягнути Шнебавмовій, властительці перевозового підприємства, з кишенї портмоне. Коли Шнебавмова вхопила злодія за руку і наробила крику, Непокуй, щоби увільнити ся, вдарив її з цілої сили кулаком в лице. На крик Шнебавмової надбіг підурядник почтовий Ліна Мулет і придержав злодія. Непокуй почав однак дерти ся з Мулетом і підчас тої сїпанини Мулет подер Непокоєви лице. Конець сїпанини зробив поліциян, котрий відвів Непокоя насамперед на стацию ратункову а відтак до арешту.

— **Львівскі мантії** можуть бути небезпечними для селян, що приїзджають до Львова, скоро би они були так легковірні, що не знаючи з ким мають діло, давали би їм гроші на полагоджене своїх справ. Поучає о тім найліпше слїдуюча подія:

Таінґан-фу, хіньска Мекка.

Чи чували ви про таке місто, котрому було би вже чотири тисячі двіста літ? Тож може й не подивуєте ся, коли вам скажу, що мене брала тим більша цікавість, чим близше я підчас моєї подорожі через хіньску провінцию Шантунґ доїзджав до міста Таінґан-фу, що має для Хінців таке саме значіне як Мекка для Турків і Арабів.

Вже на два тисячі триста літ пд. Хр. мали Хінці свої літописи і в них розказує ся, що тоді за панованя великого цісаря Яоу був в тих сгоронах єго намістником або віцекоролем якийсь Шун. Той Шун прийшов в 74-ім році панованя цісаря Яоу до Таінґан-фу. Єму так сподобали ся гірскі сторони довкола Таінґан-фу, що він не забув на них і тоді, коли і сам став наслідником цісаря Яоу і засів на хіньскім престолї. В пятім році свого панованя т. є. в 2254 році пд. Хр. прийшов він знову до Таінґан-фу, щоби начальники племен, які тоді проживали в Шантунзі, зложили єму чолобитню. Ба, він задержав ся тут довше, щоби нарід просьвітити. Підчас свого побуту в Таінґані вийшов він також на найвисшу в тих сторонах гору Таішан, високу на 2000 метрів, щоби там зложити жертву богови неба і землї та присьвятити єму єго гору.

Отже від того часу через чотири тисячі двіста літ був Таішан сьвятою горою а Таінґан стало хіньскою Меккою, до котрого сотки мілїонів людий приходило на прощі. Тепер же й я вибрав ся на прощі та доїзджав вже до брам міста, поза котрим видніли ся на верхах гір численні сьвятині. На чверть години дороги перед містом піднимає ся старий як сьвіт тріюмфальний лук і тут коло него зліз я з коня, щоби добре придивити ся всему і запамятати собі той величавий образ, якого може нїколи в житю більше не побачу. З самого містя мало що більше було видко як лиш єго мури з якимись дивними вежочками а поза тим ліс з високими деревами, між вершками котрих виглядали тут і там численні зелені і жовті криші сьвятинь.

Дальше на захід лиш два кільометри від міста піднимає ся серед просторої рівнини самотний хребет пустих скал, на котрих видко високу мов би вежа якої церкви пагоду. Єї побудовано перед кількома сотками літ на приказ цісаря Ванлеї з династиї Мінґів цілу з зелїза і присьвячено памяти єго матери, котра се місце особливо була полюбила. Він казав також побудувати ту величаву сьвятиню при сподї тих скал і уставити там портрет своєї матери. Брунатно-червоні стіни тої сьвятини з білими берегами піднимають ся на штучній плятформі серед старих як сьвіт дерев. Єсть то одна з тих будівель в Таінґані, які ще досить добре удержали ся, бо підчас ворохобнї Таіпінґів понищено в сім місті мало що не всї сьвятині і аж в найновійших часах відбудовано їх знову.

Я гадав в першій хвили, що в сім так дуже старім місті знайду якісь памятники давної бувальщини, подібно як в таких містах як Єрусалим, Дамаск, Атини, Рим і т. п. Дежтам! Коли я увійшов до міста, побачив тут такі самі брудні улиці, такі самі хати, такі самі нужденні крами, таких самих людий як і по всїх инших великих містах хіньскої держави. А деж тоті многі тисячі путників, що сюди що року приходять? Мій попередник, подорожник Вільямзон, котрий був тут в сімдесяти роках минулого століття, застав був там одного дня аж сїмдесять тисячів путників, а до року буває їх кілька сот тисячів. Деж они? Де могли би они тут помістити ся в сих нужденних хатах? Правда, тут при кождій улици, особливо на передмістях, повно гостинниць, але они були пусті, а коли я їхав улицею, то властителї всїх гостинниць вибігали і кликали та кланяли ся низонько і запрошували до своїх готелів а за мною і моїм візком з пакунками бігла величезна товпа людий. Тож то для Таінґану стала ся була велика подія. Від многих літ, видко, нїхто тут не видів білого чоловіка та й в европейскім одіню, бо навіть ті три місіонарі які тут перебувають, убирають ся по хіньски і як Хінці носять коси на голові.

Я знайшов собі приміщене у одного місіонаря-бабтиста, др. Крафорда, котрий зі своєю жінкою перебуває вже 46 літ між Хінцями і проповідує їм віру Христову. В перших часах уважав він яко американьский горожанин понизше своєї чести носити косу на голові і ходити в повстяних виступцях. Він носив европейске одінє і так ним зваблював людий, що не потребував їх екликати. Але скоро розпочав проповідь, то нїхто не хотів єго слухати, лиш зараз допитували ся, як він затягає так вузкі штани і з чого они та як він убирає чоботи і т. п. Ще більше брала їх охота обмацювати єго одінє. Коли побачив, що не може дати собі ради з тими людьми, то розпочинав свою проповідь слїдуючими словами: „Мої братя! Я прийшов з Америки. Мої штани з вовняної материї, котру можете купити в Шанґяю по два тяу за локоть; мої чоботи з телячої шкіри і їх натягає ся так само, як і ваші панчохи. Вашої мови научив ся я в Пекінї, а зайшов до вас, щоби вам розповісти про єдиного правдивого Бога“.

То успокоювало слухачів на якийсь час і они слухали проповіди, але відтак зачинали знов розпитувати про одіж. Місіонар отже не видів иншої ради, як лиш убирати ся також по хіньски і від сорок літ не носить ся вже инакше як лиш по хіньски.

(Дальше буде).

На двірцях зелізничих крутив ся сими днями якийсь Ян Цивіньский, нїби то аґент торговельний, а по правдї мантїй, полюючий на людску легковірність. Оногди в ночи добачив він на двірци якогось селянина з дівчиною і зараз причепив ся до него та завів з ним розмову. Довідав ся, що селянин той називає ся Василь Галей і єсть господарем в Борщеві, а до Львова приїхав зі своєю сестрінницею, Анною Скварко, щоби піти з нею на клініку. Хитрий мантїй сказав тодї селянинови, що він якраз жде тут на него, а то з припоручення борщівского фізика повітового. А що то ніч, то клініка замкена і треба наймити помешканє в готели, на що треба 20 корон; коли же він тілько не має, то може дати і 10 корон. Легковірний селянин дав 10 корон, а Цивіньский, діставши гроші, пустив ся втікати. На щастє селянин був ще на стілько обачний, що пустив ся за мантїєм в погоню, а придержавши єго, віддав в руки поліциї.

— **Намірене убийство.** Жандармерия в Козельниках під Львовом арештувала 23-лїтного Станислава Речуха і 22-лїтного Йосифа Чупачевского із Зубри під закидом наміреного убийства доконаного оногдашної ночи на особі Катерини Бернацік, котра дала жандармериї знати, що они оба покрали у неї дошки. З мести за то постановили они позбавити її житя. Користаючи з того, що Катерина зайшла на ніч до своєї матери Мариї в Пасіках зубрицких, пішли они під її хату і ждали там коли она буде лягати спати. Побачивши, що она сїла собі на постели, стрілили они до неї з револьверів крізь вікно пять разів. На щастє не поцілили анї разу. На ту стрілянину вибіг з хати Іван Семп а коли злочинцї почали втїкати, він пізнав, що то були Речух і Чупачевский. Вахмайстер жандармериї, Куйбіда, добачив на другий день на причілку ліжка і в стінї пять куль револьверових, котрі лиш якимсь дивним случаєм оминули сидячу на постели женщину.

— **Затроєнє алькоголем.** В Старій Жучцї коло Черновець померло в понеділок вечером трох селян по випитю вина і горівки а четвертий боре ся зі смертию. Єсть здогад, що селяни ті замість звичайної горівки напили ся алькоголю метильового, котрий ділає троячо. Доси однак не стверджено дїйстної причини смерти анї не знає ся докладно, звідки они ту горівку дістали.

— **Переполох в костелї.** До одної з львівских ґазет доносять із Самбора: Підчас великопостної проповіди в тутешнїм парохіяльнім костелї, яку виголосив о. Мрочко з чина оо. Редемптористів прийшло сюди до великого переполоху. В хвили, коли о. Мрочко якраз скінчив проповідь, роздав ся в костелї крик: Горить! Серед зібраної дуже численно в костелї публики, счинив ся страшенний переполох; всї кинулись до дверий і почали пхати ся і топити ся. Жінки і дїти поперевертано на землю і товпа по них пхала ся до дверий. Крик і плач ранених мішав ся з криками перепуджених жінок. Коли остаточно товпа видобула ся з костела, знайдено в костелї на помості 36 осіб переважно тяжко ранених. Одна з жінок небавком і померла внаслїдок ран одержаних підчас глоти. Позаяк в часї того переполоху доконано богато крадежий, то поліция єсть переконана, що переполох той викликала умисно якась ватага з'орґанізованих злодіїв, котрі в той спосіб хотїли приготовити собі нагоду до крадежий.

Господарство, промисл і торговля.

— **Господарский курс в Косові.** При підмозї головного виділу тов. „Сільский Господар" у Львові уряджує філїя тов. „Сільский Господар" в Косові в днях 29, 30 і 31 марта господарский курс. Виклади на курсї будуть відбувати ся в слїдуючім порядку: Дня 29 марта о годинї 9-ій отворенє курсу — від 10—12 виклад про значінє обірника і штучних навозів, від 3—6 по полудни садівництво. Дня 30 марта від год. 8—10 рано виклад про управу сїножатий і полонин, від 10—12 про обчислюванє поверхнї землї, міри і ваги, від 3—6 по полудни про садівництво з демонстрациями в садах. Дня 31 марта від год. 8—10 рано виклад про управу сїножатий і полонин, від год. 10—1 про городництво, від год. 3—5 по полудни про значінє рільничих спілок. О год. 5-ій замкненє курсу.

Викладати будуть на курсї з рамени головного виділу пп. Мик. Творидло, учитель господарства і Вячеслав Кучера, учитель садівництва і городництва.

Зголошуватись на курс належить до пана Ст. Фостяка, голові філїї „Сільского Господаря" в Косові. Незаможні участники курсу одержать від філїї підмогу на нічліґ.

З президиї краєвого товариства господарского „Сільский Господар" у Львові.

Телеґрами.

Відень 21 марта. Палата послів. В дальшій дискусиї войсковій промовляв нинї насамперед пос. Мехура (ческ. аґрар.), насамперед по чески а відтак по нїмецки, опісля бар. Барбо (нім. аґрар.) а відтак Станек (ческ. аґрар.) по чески.

Триєст 21 марта. Нинї відбуло ся торжественне спущенє на воду нового дреднавта „Теґетгоф" в присутности Архікн. Франца Фердинанда і княг. Гогенберґ жени Архікнязя, котрі прибули на се торжество з троїма дїтьми, дальше в присутности Архікн. Леопольда Сальватора і кількох Архікнягинь. Хрестною матїрю була Архікняг. Блянка.

Константинополь 21 марта. Чутку, мов би коло Гераклеї показала ся російска фльота, означують тут яко безосновну.

Петербурґ 21 марта. Рада державна ухвалила за згодою мінїстерства справедливости внесенє, виключаюче жидів від вибору на судиїв мирових.

Льондон 21 марта. Палата послів приняла однодушно предложений в буджетї континґент моряків.

Форт Сміт (Арканзас) 21 марта. В копальни вугля в Оклягама настав вибух, внаслїдок чого замкнених єсть під землею 85 гірників а огонь і дим не дають приступити до засипаних.

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом **Миколи** Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Курс львівский.

Дня 19-го марта 1912.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	700·—	703·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	438·—	446·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси . . .	544·—	549·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	485·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	—·—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	98·30	99·—
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	98·50	99·20
4% листи застав. Банку краєв. .	92·60	93·30
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	97·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ лїт.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	91·80	92·50
III. Обліґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·80	98·50
Обліґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	98·10	98·80
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·—	90·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	91·—	91·—
„ м. Львова 4% по 200 К .	91·30	92·—
IV. Льоси. (Курс віденьский)		
Австрийскі черв. хреста	66·50	71·50
Угорскі черв. хреста	42·10	48·50
Італїяньск. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. .	79·—	85·—
Базиліка 10 К	33·50	37·50
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·46
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·50	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).